

Évközi 28. Vasárnap B

*Könyörögtem, és megkaptam az okosságot;
esdekeltem, és leszállt rám a bölcsesség lelke.
(Bölcs 7,7)*

Olvasmány

Bölcsesség 7,7-11

Könyörögtem, és megkaptam az okosságot; esdekeltem, és leszállt rám a bölcsesség lelke.

Többre becsültem a jogarnál és a trónnál, és hozzá mérten semminek tartottam a gazdagságot.

A fölbecsülhetetlen drágakövet sem állítottam vele egy sorba, mert mellette minden arany csak egy marék homok, és vele összemérve az ezüst csak sárnak számít.

Jobban szerettem az egészségnél és a szépségnél, és birtoklását a világosságnál is többre tartottam; mert a fény, amely belőle árad, nem alszik ki soha.

De a bölcsességgel együtt a többi javak is mind hozzám jöttek, és mérhetetlen gazdagságot kaptam tőle.

Szentlecke

Zsidókhöz 4,12-13

Testvéreim! Az Isten szava eleven, átható és minden kétélű kardnál élesebb, behatol a lélek és a szellem, az íz és a velő gyökeréig, megítéli a szív gondolatait és érzéseit. Semmilyen teremtett dolog nem marad előtte rejtve.

Minden föl van fedve és nyitva van az előtt, akinek számadással tartozunk.

Evangélium

rövidebb forma: Márk 10,17-27

Abban az időben: Amikor Jézus útnak indult, odasietett hozzá valaki, térdre borult előtte, és úgy kérdezte: "Jó Mester! Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?"

Jézus megkérdezte: "Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak az Isten. Ismered a parancsokat: Ne ölj! Ne törj házasságot! Ne lopj! Ne tanúskodj hamisan! Ne csalj! Tiszteld apádat és anyádat!"

Ekkor az így válaszolt: "Mester, ezeket mind megtartottam kora ifjúságomtól fogva."

Jézus ránézett és megkedvelte. Ezt mondta neki: "Valami hiányzik még belőled. Menj, add el, amid van, oszd szét a szegények közt, és így kincsed lesz az égben. Aztán gyere és kövess engem!" Ennek hallatára ő elszomorodott, és leverten távozott, mert nagy vagyona volt.

Jézus ekkor körülnézett, és így szólt tanítványaihoz: "Milyen nehezen jut be a gazdag az Isten országába!" A tanítványok megdöbbenek szavain. Jézus azonban megismételte: "Fiaim, milyen nehéz bejutni a gazdagoknak az Isten országába! Könnyebb a tevének átmenni a tű fokán, mint a gazdagnak bejutni az Isten országába." Azok mégjobban csodálkoztak, és kérdezgették egymást: "Hát akkor ki üdvözülhet?" Jézus rájuk nézett és folytatta:

"Embernek lehetetlen ez, de Istennek nem. Mert Istennek minden lehetséges."

Elmélkedés

Nan-In-hez, egy japán tanítómesterhez egy egyetemi professzor érkezett látogatóba, aki a Zenről kérdezte. Nan-In teával kínálta. Teletöltötte a csészét, aztán még tovább töltötte. A professzor nézte, ahogy kicsordul a tea a csészéből, de nem tudott már uralkodni magán: "Már tele van!! Nem fér több belé!" "Pontosan úgy, mint te" – mondta Nan-In – "tele vagy saját elképzeléseiddel. Hogyan taníthatnálak arra, hogy mi a Zen, ha előtte nem üresíted ki a fejed?"

Hasonlót hallunk ma Jézustól: "Add el amid van ... aztán jöjj és kövess engem!" "Adj el mindent, amid van...": E felszólítás által kiváltott reakciókból felismerhetjük, hogy Jézus mennyire váratlan és következményekkel terhes dolgot mondott. Az ifjú megjed és elmegy; a tanítványok követik a mózesi törvényt, amely szerint az anyagi gazdagság Isten jóakarátának jele. És most adja fel a fiú ennek a látszólagos jóakarátának a jelét? A törvényhez való szigorú ragaszkodásukban átsiklanak valami lényeges felett: annyira törekedtek arra, hogy beteljesítsék a tíz parancsolat második tábláját, amely a felebaráttal való kapcsolatot szabályozta, hogy mellette elhanyagolták az első táblát, az Istenszeretet tábláját, amely Isten jóindulatáról és jóságáról beszél, és ezért minden paranacs alapja és eredete. A felebaráti szeretet jó és fontos, de ha Istenszeretet nélkül tesszük és csak azért, hogy Isten megjutalmazzon érte, akkor háltráltató akadály lesz, és az eszköz lesz a cél. Jézus sokkal inkább azt szeretné elérni, hogy elszakadjunk minden bálványtól, minden betű szerinti hűségtől. Fel kell ismernünk, hogy nincs jogunk Istentől bármit elvárniuk jócselekedeteinkért, hanem ajándékba kaptuk az életet azért, hogy higgyünk és továbbadjuk.

Az első olvasmányban kívánatos dolgokat láthatunk: drágakő, arany és ezüst, egészség és szépség; és az elbeszélő mégis ezek elé helyezi a bölcsességet és okosságot, amelyet Istentől kér. Mert mindezek a dolgok mulandóak. A bölcsesség azonban, amelyet az kap, aki kéri, valóban Isten jele, és más, mint az emberi ravaszság és agyafúrtsága meggazdagodásért. Az igazán bölcs ember arra törkszik, hogy megszabaduljon a kötődéseitől – és ezután nyitott és üres kézzel áll Isten elé, hogy minden dolgot Isten szemével szemléljen és hagyja, hogy a csészéjét Isten töltsse meg.

Évközi 28. Vasárnap B

*Könyörögtem, és megkaptam az okosságot;
esdekeltem, és leszállt rám a bölcsesség lelke.
(Bölcs 7,7)*

Olvasmány

Bölcsesség 7,7-11

Könyörögtem, és megkaptam az okosságot; esdekeltem, és leszállt rám a bölcsesség lelke.

Többre becsültem a jogarnál és a trónnál, és hozzá mérten semminek tartottam a gazdagságot.

A fölbecsülhetetlen drágakövet sem állítottam vele egy sorba, mert mellette minden arany csak egy marék homok, és vele összemérve az ezüst csak sárnak számít.

Jobban szerettem az egészségnél és a szépségnél, és birtoklását a világosságnál is többre tartottam; mert a fény, amely belőle árad, nem alszik ki soha.

De a bölcsességgel együtt a többi javak is mind hozzám jöttek, és mérhetetlen gazdagságot kaptam tőle.

Szentlecke

Zsidókhöz 4,12-13

Testvéreim! Az Isten szava eleven, átható és minden kétélű kardnál élesebb, behatol a lélek és a szellem, az íz és a velő gyökeréig, megítéli a szív gondolatait és érzéseit. Semmilyen teremtett dolog nem marad előtte rejtve.

Minden föl van fedve és nyítván van az előtt, akinek számadással tartozunk.

Evangélium

hosszabb forma: Márk 10,17-30

Abban az időben: Amikor Jézus útnak indult, odasietett hozzá valaki, térdre borult előtte, és úgy kérdezte: "Jó Mester! Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?"

Jézus megkérdezte: "Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak az Isten. Ismered a parancsokat: Ne ölj! Ne törj házasságot! Ne lopj! Ne tanúskodj hamisan! Ne csalj! Tiszteld apádat és anyádat!"

Ekkor az így válaszolt: "Mester, ezeket mind megtartottam kora ifjúságomtól fogva."

Jézus ránézett és megkedvelte. Ezt mondta neki: "Valami hiányzik még belőled. Menj, add el, amid van, oszd szét a szegények közt, és így kincsed lesz az

égben. Aztán gyere és kövess engem!" Ennek hallatára ő elszomorodott, és leverten távozott, mert nagy vagyona volt.

Jézus ekkor körülnézett, és így szólt tanítványaihoz: "Milyen nehezen jut be a gazdag az Isten országába!" A tanítványok megdöbbenek szavain. Jézus azonban megismételte: "Fiaim, milyen nehéz bejutni a gazdagoknak az Isten országába! Könnyebb a tevének átmenni a tű fokán, mint a gazdagnak bejutni az Isten országába." Azok mégjobban csodálkoztak, és kérdezték egymást: "Hát akkor ki üdvözülhet?" Jézus rájuk nézett és folytatta: "Embernek lehetetlen ez, de Istennek nem. Mert Istennek minden lehetséges."

Ekkor Péter megszólalt és ezt mondta neki: "Nézd, mi mindent elhagytunk, és követtünk téged."

Jézus így válaszolt: "Bizony mondom nektek, mindenki, aki értem és az evangéliumért elhagyja otthonát, testvéreit, anyját, apját, gyermekeit vagy földjét, százasnyit kap, most, ezen a világon otthont, testvért, anyát, apát, gyermeket és földet – bár üldözések közepette –, az eljövendő világban pedig örök életet."

Elmélkedés

Nan-In-hez, egy japán tanítómesterhez egy egyetemi professzor érkezett látogatóba, aki a Zenről kérdezte. Nan-In teával kínálta. Teletöltötte a csészét, aztán még tovább töltötte. A professzor nézte, ahogy kicsordul a tea a csészéből, de nem tudott már uralkodni magán: "Már tele van!! Nem fér több belé!" "Pontosan úgy, mint te" – mondta Nan-In – "tele vagy saját elképzeléseiddel. Hogyan taníthatnád arra, hogy mi a Zen, ha előtte nem üresíted ki a fejed?"

Hasonlót hallunk ma Jézustól: "Add el amid van ... aztán jöjj és kövess engem!" "Adj el mindent, amid van...": E felszólítás által kiváltott reakciókból felismerhetjük, hogy Jézus mennyire váratlan és következményekkel terhes dolgot mondott. Az ifjú megijed és elmegy; a tanítványok követik a mózesi törvényt, amely szerint az anyagi gazdagság Isten jóakarátának jele. És most adja fel a fiú ennek a látszólagos jóakaratnak a jelét? A törvényhez való szigorú ragaszkodásukban átsiklanak valami lényeges felett: annyira törekedtek arra, hogy beteljesítsék a tíz parancsolat második tábláját, amely a felebaráttal való kapcsolatot szabályozta, hogy mellette elhanyagolták az első táblát, az Istenszeretet tábláját, amely Isten jóindulatáról és jóságáról beszél, és ezért minden paranacs alapja és eredete. A felebaráti szeretet jó és fontos, de ha Istenszeretet nélkül tesszük és csak azért, hogy Isten megjutalmazzon érte, akkor háltráltató akadály lesz, és az eszköz lesz a cél. Jézus sokkal inkább azt szeretné elérni, hogy elszakadjunk minden bálványtól, minden betű szerinti hűségtől. Fel kell ismernünk, hogy nincs jogunk Istentől bármit elvárniuk jócselekedeteinkért, hanem ajándékba kaptuk az életet azért, hogy higgyünk és továbbadjuk.

Az első olvasmányban kívánatos dolgokat láthatunk: drágakő, arany és ezüst, egészség és szépség; és az elbeszélő mégis ezek elé helyezi a bölcsességet és okosságot, amelyet Istentől kér. Mert mindezek a dolgok mulandóak. A bölcsesség azonban, amelyet az kap, aki kéri, valóban Isten jele, és más, mint az emberi ravaszság és agyafúrtsága meggazdagodásért. Az igazán bölcs ember arra törkszik, hogy megszabaduljon a kötődéseitől – és ezután nyitott és üres kézzel áll Isten elé, hogy minden dolgot Isten szemével szemléljen és hagyja, hogy a csészéjét Isten töltsse meg.